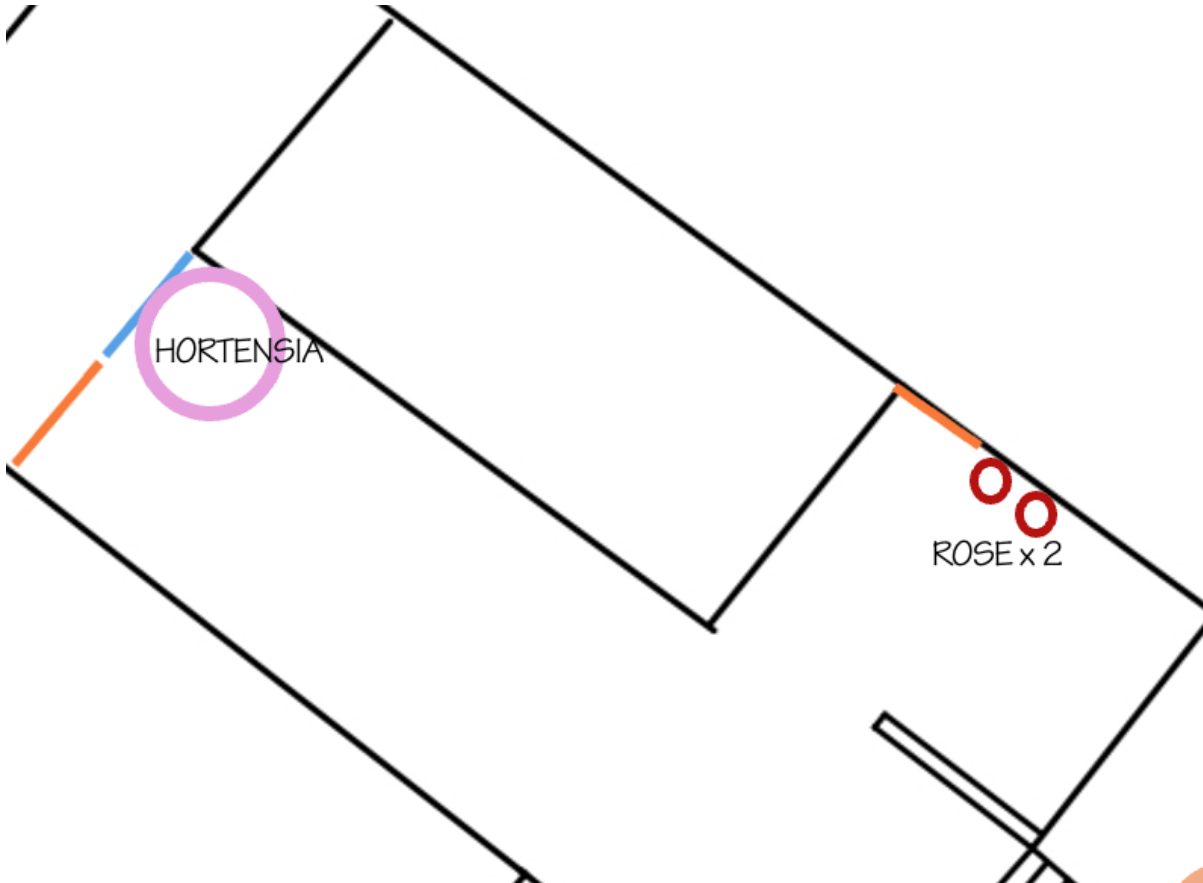
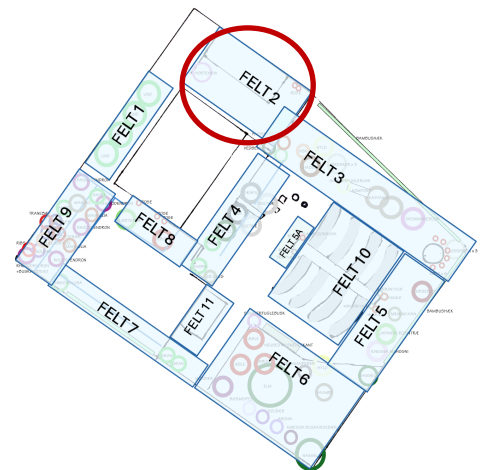
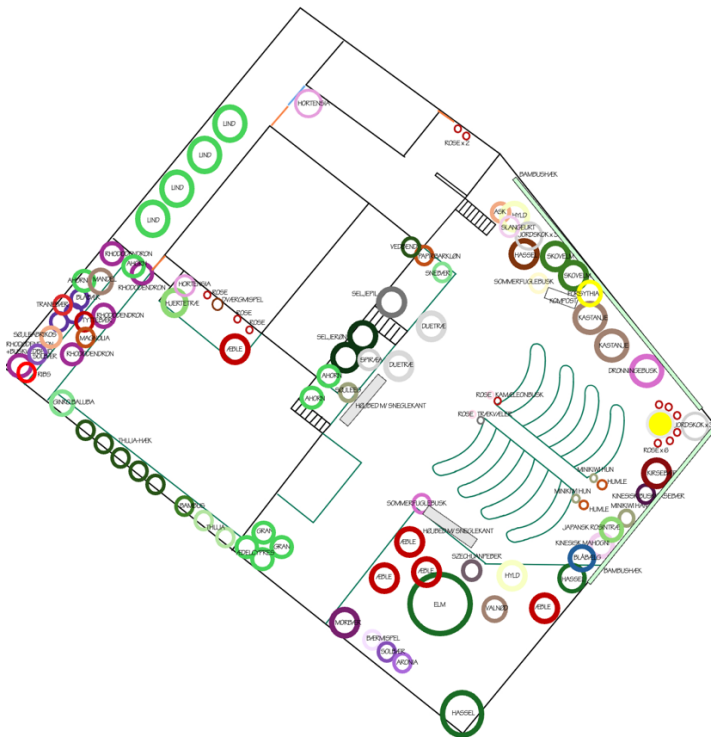

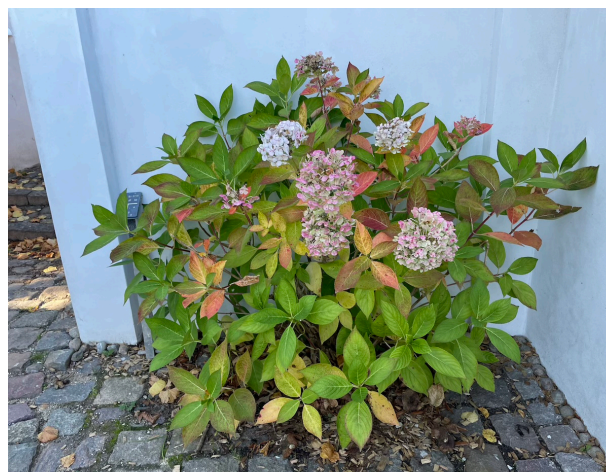
FELT 2

OMRÅDET VED ANNEKS

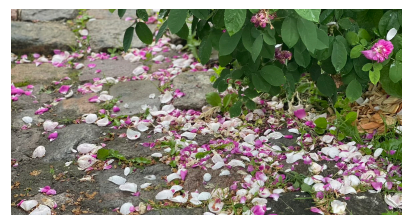
HORTENSIA. Der er ingen tvivl om, at stedet her har været beboet af mennesker med gode hensigter og æstetisk sans. Gården har en rigtig fin hortensia, det selvfølgelig vil være blasfemi at fjerne. Da jeg flyttede ind, var den vildtvoksende og havde ingen blomster, så jeg vidste, at en meget hård beskæring var nødvendig. Sidste år blev den fint tæt. I år satte den lidt blomster. Næste år bliver endnu bedre. Om foråret er den lidt kedelig. Dens sommerblomster er smukke. Men intet slår dens farvespil i både blomster og blade om efteråret. Så det er en blomsterbusk med meget lang sæson og stor robusthed. At vi i dk er mange, der holder af den i vores haver, er der ikke noget at sige til. Her også påmindelsen, at det er synd og skam at smide den ud efter afblomstring, hvis man har den i potte; den kan blive meget gammel, og den stortrives, når den får et stort jordstykke at vokse i.

ROSER. Der er to, formentlig engelske, rosenarter (jeg kender endnu ikke deres præcise navne), der dufter himmelsk og er meget robuste. Jeg ikke engang spørger mig selv, om jeg hellere ville have andre blomster i anneks-området. Der er nogle planter, der medudgør husets ånd, og derfor røres de ikke.

En kær veninde på besøg, tilfældigvis med farveafstemt turban; så fin og yndig hun er.

Yndige er også de rosenblade, der løbende lægger sig på jorden. Hvornår planters cyklus' 'affald' bliver til noget, der skal ryddes op, er i mit objektiv nok på et lidt senere tidspunkt, end hos de fleste haveejere.

DET FLEKSIBLE INDHOLD. Jeg har en del krukker, jeg har fulgt med i en hel del år. Mange af dem står op ad anneks-væggen. Nogle af krukkerne er bevidst fleksible med skiftende indhold. I år var det en glæde at købe det, som Rema kaldte 'insektplanter' og plante de cirka 20-30 cm. høje unge planter sammen med ældste barnebarn. Det gav ham et af de efterhånden mange forskellige fokuspunkter for opmærksomheden, som er på mit sted. En staudes opkommen, blomstring og visnen og sluttelig hvilesæson er ikke kun god for vi voksne at følge. Det er også sjovt for et barn, som får et særdeles levende og omsorgsfuldt forhold til de planter, han / hun har været med til at plante. At være aktivt med i de skiftende sæsoner i haven er, i mit objektiv væsentlig livsdannelse af et barn.

KNOPURT, BLÅHAT OG HVID OKSEØJE var tre stauder, vi købte til krukkerne, som mit barnebarn nøje fulgte. Da de var afblomstret, blev de plantet i 'skoven', hvor vi håber, at de kommer næste år.

Derefter blev der plantet flerårig kål i de store smukke runde bali-krukker, og hvor jeg håber at have plukkemulighed lige uden for køkkendøren hele vinteren.

DET LÆNGEREVARENDE INDHOLD; JAPANSK LØN. Krukkerne med det længerevarende indhold går virkelig mange år tilbage, de to bonsaiagtige cirka 15 år (og æbletræet i krukken 24 år). De to største krukker på billedet til venstre med de bonsaiagtige træer, har fået så hård behandling ved flytningen hertil af nogle ikke så omhyggelige flyttefolk, at jeg har gået og kigget lidt bekymret på dem i de to sidste somre. Men i hvert fald det ene træ kommer rigtig godt efter det, det andet tvivler jeg mere på.

Til højre et billede af de to træagtige buske fra år 2018, før de afknækkede grene. De var tætte og meget robuste. Men ok, der er noget mere skulpturelt over dem nu. Jeg bliver meget glad, hvis de næste kommer mere til sig selv igen.

ÆBLETRÆET, som jeg nævnte ovenfor, i krukken længst til højre i billedet får sin helt egen fil og livshistoriefortælling et andet sted.

Jeg kan ikke betone nok, hvor vigtigt jeg synes det er at passe på sine træer, buske og planter – følges med dem så længe som muligt. Såvel dem i krukkerne, som dem plantet ude i haven. Ved den lange historie sammen - iblandet udtrykket af de mere kortvarige planter, som skiftes måske endda flere gange gennem sæsonerne - kommer der en solid ankring i en sammenhængende og længerevarende livshistorie; noget som vi alle har brug for.

Det kan godt være lidt 'snyd' mestendels at vise billeder fra om sommeren. For i Danmark lever vi jo altså også i et halvt år, hvor der i høj grad er mørkt, gråt, koldt og vådt. Det sene efterår, vinteren og det tidlige forår er årstider, hvor vi skal være mere årvågne omkring at registrere processer og variationer. Det meste ser hvilende, måske ligefremt dødt ud. Dog, der sker meget derude, det kræver bare lidt mere årvågenhed. Og derudover, selv det hvilende kan det være meget beroligende at færdes iblandt. Jeg sender små snap til mine børn, i fald de skulle hygge sig med at følge lidt med i mine oplevelser.

De små glæder... Rosmarin har det så fint i anneks, at den giver sig til at blomstre! 🌿

Ditto med blåpude. Og syren til salaten vokser stadig 🍷

Rosen har heller ikke helt forstået, at vi holder altså vinter fri i det her hjem 😊